

A Negyvenedik Vers Rejtett Története – Második rész

Az Egyesült Államok, a Patriot Act, és az út a prófétai beteljesedéshez

Jeff Pippenger

2024-09-19

Az előző cikket ezzel a mondattal zártuk: „2001-ben az Amerikai Egyesült Államok kormánya törvényerőre emelte a Patriot Actet.”

„Sokan vannak, még azok közül is, akik részt vesznek a vasárnap megtartására irányuló mozgalomban, akik vakok az e lépést követő következményekre. Nem látják, hogy közvetlenül a vallásszabadság ellen sújtanak. Sokan vannak, akik soha nem értették meg a bibliai szombat igényeit és azt a hamis alapot, amelyen a vasárnap intézménye nyugszik. A vallási törvényhozást támogató minden mozgalom valójában engedmény a pápaságnak, amely oly sok korszakon át rendületlenül hadakozott a lelkiismereti szabadság ellen. A vasárnap megtartása mint úgynevezett keresztény intézmény, „a törvénszegés titkának” köszönheti létét; kikényszerítése pedig tényleges elismerése lesz azoknak az elveknek, amelyek magának a rómaiságnak legfőbb szegletkövét alkotják. Amikor nemzetünk oly módon tagadja meg kormányzatának alapelveit, hogy vasárnapotörvényt hoz, a protestantizmus e cselekedetben kezdet fog a pápasággal; ez nem lesz egyéb, mint életet adni annak a zsarnokságnak, amely régóta mohón lesi az alkalmat, hogy ismét aktív önkényuralomba csapjon át.” Testimonies, 5. kötet, 711.

1888 2001 előképe volt, és ekkor terjesztették elő a Blair-törvényjavaslatot, ám mivel azt nem fogadták el, ez megakadályozta, hogy prófétai értelemben szóljon. Ez lett Kr. u. 66 jele: egy ostromé, amely megkezdődött, majd titokzatos módon visszavonult. Amikor megértjük, hogy a fenevad képeének próbára tevő időszakából kettő van, és hogy a második időszak az Egyesült Államokban kihirdetett vasárnapotörvénnyel kezdődik, amelynek előképe a 321. év, és hogy ez az időszak akkor ér véget, amikor a világméretű vasárnapotörvényt — amelynek előképe az 538. év — teljes mértékben kikényszerítik; akkor prófétai értelemben megköveteltetik, hogy a fenevad képe első próbára tevő időszakának kezdete is valamiféle, kimondott vasárnapotörvény-előkép megjelenésével vegye kezdetét. 1888-ban a Blair-törvényjavaslat kísérlet volt egy nemzeti vasárnapotörvény kikényszerítésére, és 1888 jelöli meg azt az időt, amikor a Jelenések tizenharmadik fejezetének angyla alászáll, és dicsőségével beragyogja a földet.

A Patriot Act a vasárnapotörvény előképe, amely megkezdí a fenevad képmása próbaidejét az Egyesült Államokban. Az Egyesült Államok akkor szól sárkányként a Jelenések könyve tizenharmadik fejezete tizenegyedik versének beteljesedéseként, amikor kikényszeríti a vasárnapotörvényt. Amikor kikényszeríti azt a törvényt, sárkányként fog szólni, és ez a vasárnapotörvény jelzi, hogy a fenevad képmása teljesen kialakult az Egyesült Államokban. Ezen a ponton az Egyesült Államok betöltötte kegyelmi próbaidejének poharát, és a nemzeti hitehagyást nemzeti romlás követi. Ezen a ponton az Egyesült Államok megszűnik a bibliai prófécia hatodik

királysága lenni, mivel létrejön a hármas szövetség.

Az Alfa és Omega a véget mindig a kezdettel együtt ábrázolja, és az Egyesült Államok kezdetén három alkalommal szólt prófétikusan az Egyesült Államok, amelyek kijelölték az Egyesült Államok kezdetét mint a bibliai prófécia hatodik királyságát. A Függetlenségi Nyilatkozat 1776-ban, ezt követően az Alkotmány 1789-ben, majd az Idegen- és Lázítási Törvények 1798-ban azonosítják azt az első három alkalmat, amikor az Egyesült Államok prófétikusan szólt. E három kiadvány mindegyike az Egyesült Államok megszólalását képviselte. E három lépés 1798-hoz vezetett, amely az Egyesült Államok uralmának kezdetét jelenti mint a bibliai prófécia hatodik királysága. Ugyanez a három határjel az Egyesült Államok kezdetén három olyan határjelet is jelképez, amelyek az Egyesült Államok uralmának végéhez vezetnek mint a bibliai prófécia hatodik királysága.

A Patriot Act az első azon három alkalom közül, amikor az Egyesült Államok megszólal, miközben a hatodik királyságként a végéhez közeledik. A harmadik megszólalás, amely a hatodik királyság végét jelöli meg, a vasárnaptörvény. E történelmi szakasz közepén kezdeményezték a 2022-ben kezdődött január 6-i Pelosi-pereket. A perek közvetlen elutasítását jelentették az Alkotmányban rögzített jogoknak, mivel a perek politikai természetűek voltak, és a lawfare nem pusztán a tények meghamisítása volt, hanem valójában közvetlen támadás az Alkotmányban azonosított „eljárási” és „anyagi” jog ellen.

A 2001-ben elfogadott Patriot Act közvetlen támadás volt a „Due Process Clause” ellen, amely az Egyesült Államok Alkotmányának Ötödik és Tizennegyedik kiegészítésében egyaránt szerepel. Ezek kimondják, hogy törvényes eljárás nélkül senkit sem lehet megfosztani életétől, szabadságától vagy tulajdonától. Ez 2001-ben történt, majd 2022-ben az Alkotmány elleni támadás mind az „eljárási tisztességes eljárás”, mind az „anyagi jogi tisztességes eljárás” ellen irányult. A „repudiate” szó jelentése: megtagadni, és White testvérő azonosítja, hogy az Egyesült Államokban bevezetett vasárnapi törvény idején az Alkotmány minden alapelvét meg fogják tagadni.

„A pápaság intézményét Isten törvényének megsértésével érvényre juttató rendelet által nemzetünk teljesen elszakítja magát az igazságosságtól. Amikor a protestantizmus kinyújtja kezét a szakadékon át, hogy megragadja a római hatalom kezét; amikor átnyúl a mélység fölé, hogy kezét fogjon a spiritizmussal; amikor e hármas szövetség befolyása alatt országunk mint protestáns és köztársasági kormányzat megtagadja Alkotmánya minden alapelvét, és intézkedéseket tesz a pápai hamisságok és megtévesztések terjesztésére: akkor tudhatjuk, hogy eljött az idő Sátán csodálatos működésére, és hogy közel a vég.”

„Amiként a római seregek közeledése jel volt a tanítványok számára Jeruzsálem küszöbönálló pusztulásáról, úgy lehet ez a hitehagyás számunkra annak jele, hogy Isten hosszútűrésének határa elérkezett, hogy nemzetünk bűnének mértéke betelt, és hogy az irgalom angyala készül elröplülni, hogy soha többé vissza ne térjen. Isten népe akkor az afféle nyomorúság és szorongatás jeleneteibe merül majd, amelyeket a próféták Jákób nyomorúságának idejeként írtak le. A hűséges, üldözöttek kiáltásai felszállnak a mennybe. És amiként Ábel vére a földről kiáltott, úgy a mártírok sírjaiból, a tenger sírkamráiból, a hegyi barlangokból, a kolostorok

kriptáiból is hangok kiáltanak Istenhez: »Meddig még, Uram, szent és igaz, nem ítélsz, és nem állsz bosszút a vérünkért azokon, akik a földön laknak?«»

„Az Úr végzi az Ő munkáját. Az egész menny mozgásban van. Az egész föld Bírója hamarosan felkel, és érvényt szerez megsértett tekintélyének. A szabadulás jele azoknak a férfiaknak a homlokára kerül, akik megtartják Isten parancsolatait, tisztelik az Ő törvényét, és visszautasítják a fenevad vagy annak képmása bélyegét.

„Isten kinyilatkoztatta, minek kell bekövetkeznie az utolsó napokban, hogy népe felkészülhessen az ellenállás és a harag viharával szembeni megállásra. Akik figyelmeztetést kaptak az előttük álló eseményekre, nem ülhetnek nyugodt várakozásban a közelgő viharra számítva, azzal vigasztalva magukat, hogy az Úr megoltalmazza hűségeseit a nyomorúság napján. Olyanoknak kell lennünk, mint akik Urukat várják, nem tétlen várakozásban, hanem buzgó munkában, rendíthetetlen hittel. Most nincs itt az ideje annak, hogy elménket csekély fontosságú dolgok foglalják le. Miközben az emberek alszanak, Sátán tevékenyen rendezi úgy a dolgokat, hogy az Úr népe ne részesüljön irgalomban vagy igazságban. A vasárnapi mozgalom most sötétségben halad előre. A vezetők elrejtik a valódi kérdést, és sokan, akik csatlakoznak a mozgalomhoz, maguk sem látják, merre tart a mélyben ható áramlat. Vallásos kijelentései szelídek és látszólag keresztényiek, de amikor megszólal, feltárja a sárkány lelkiületét. Kötelességünk mindent megtenni, ami hatalmunkban áll, hogy elhárítsuk a fenyegető veszélyt. Törekednünk kell arra, hogy lefegyverezzük az előítéletet azáltal, hogy helyes megvilágításban állítjuk magunkat a nép elé. Fel kell tárnunk előttük a ténylegesen vitás kérdést, ily módon emelve a leghatásosabb tiltakozást a lelkiismereti szabadság korlátozására irányuló intézkedésekkel szemben. Kutatnunk kell az Írásokat, és képesnek kell lennünk számot adni hitünk okáról. A próféta ezt mondja: ‘Az istentelenek istentelenül cselekszenek, és az istentelenek közül senki sem érti; de az értelmesek megértik.’” Testimonies, 5. kötet, 451, 452.

White testvér a vasárnaptörvényt több végidőre vonatkozó útjelzővel hozza összhangba, és ezzel szavai feltárják, „minek kell bekövetkeznie az utolsó napokban, hogy népe felkészülhessen megállni az ellenállás és a harag viharával szemben.” Ezért azokat az útjelzőket, amelyekkel e szakaszban összhangba hozza, gondosan meg kell vizsgálni. Azt állítom, hogy a viszonyítási pont az a prófétai vonal, amely az Amerikai Egyesült Államok Alkotmányára összpontosít, együtt a nemzet „szólásával” mint egymással összefüggő jelképpel.

Ez alatt azt értem, hogy az 1888-as Blair-törvényjavaslat, a 2001-es Patriot Act, valamint a demokraták és globalista republikánusok által 2022-től kezdődően végrehajtott politikai indíttatású eljárások egyenként az Alkotmány két lényeges elemének közvetlen tagadását jelentették. 1888 a vasárnapi istentisztelet kikényszerítését jelképezi, majd 2001-ben az angol jogról a római jogra való áttérést. 2022-ben az „anyagi” és az „eljárási” jog került támadás alá.

Az anyagi jog határozza meg a természetes személyek és szervezetek jogait és kötelezettségeit, míg az eljárásjog rögzíti a viták rendezésének, valamint a természetes személyek és szervezetek jogai és kötelezettségei érvényesítésének eljárását. A jog meghatározza, mi minősül jogszerű vagy jogellenes magatartásnak, és megállapítja az ezért járó szankciókat. Az anyagi jog számos

jogterületet ölel fel, többek között a büntetőjogot, a polgári jogot és a szerződési jogot.

A büntetőjog a materiális jog kiváló példája. A büntetőjog meghatározza, mely cselekmények minősülnek bűncselekménynek, valamint az e bűncselekményekért járó büntetéseket. A polgári jog ezzel szemben az egyének és szervezetek közötti jogvitákat szabályozza, mint például a szerződésszegést, a személyi sérüléssel kapcsolatos ügyeket vagy a tulajdoni jogvitákat.

Az anyagi jogot rendszerint törvények, rendeletek és bírói jog alkotja. A törvények a jogalkotó testületek – például a nemzeti parlamentek vagy a tagállami törvényhozások – által elfogadott jogszabályok, a rendeletek pedig a közigazgatási szervek által megalkotott szabályok és eljárások. A bírói jog az a jog, amelyet a bírák a törvények, rendeletek és az Alkotmány értelmezése útján alakítanak ki.

Az eljárásjog a jogi eljárást szabályozó normák összességére utal. Meghatározza, miként haladnak az ügyek a jogrendszeren keresztül, a kereset benyújtásától a végső lezárásig. Az eljárásjog különféle jogterületekre terjed ki, ideértve a polgári, a büntető és a közigazgatási eljárásokat. Az eljárásjog célja annak biztosítása, hogy a jogi eljárás tisztességes és hatékony legyen. Keretet nyújt a jogviták rendezéséhez, és biztosítja, hogy a jogi eljárásban részt vevő minden személy, beleértve a bírakat, az ügyvédeket és a peres feleket is, tisztában legyen azzal, mit várnak el tőlük.

Az anyagi jog és az eljárásjog rendeltetése az, hogy együtt működve biztosítsák az igazság érvényre jutását. Az anyagi jog határozza meg az egyének és szervezetek jogait és kötelezettségeit, míg az eljárásjog kijelöli a jogviták rendezésének, valamint e jogok és kötelezettségek érvényesítésének folyamatát. Más szóval, az anyagi jog meghatározza, mi minősül jogszerűnek vagy jogellenesnek, és milyen következményei vannak a jogellenes magatartásnak, míg az eljárásjog rögzíti, miként rendezik ezeket a jogi kérdéseket.

2001-ben a Patriot Act eltörölte a habeas corpus-hoz való jogot. A „habeas corpus” latin kifejezés, amelynek jelentése: „add elő a testet”. Olyan jogelvre utal, amely megóvjá az egyéneket a jogellenes fogva tartástól azáltal, hogy előírja: a bíróságnak meg kell vizsgálnia valamely személy bebörtönzésének jogszerűségét. A habeas corpus számos jogrendszerben alapvető jognak számít, különösen azokban, amelyekre az angol common law gyakorolt hatást. Biztosítja, hogy senkit ne lehessen őrizetben tartani kellő indok nélkül, és lehetővé teszi, hogy bíró előtt vitassa fogva tartásának jogszerűségét.

Az Egyesült Államok Alkotmányának mind az Ötödik, mind a Tizennegyedik kiegészítésében szerepel egy „Due Process Clause”. Ezek kimondják, hogy senkitől sem lehet életét, szabadságát vagy tulajdonát megfosztani a törvényes eljárás nélkül. A bíróságok a megfelelő eljárás doktrínájának két ágát dolgozták ki: az eljárási megfelelő eljárást és az anyagi megfelelő eljárást. 2001-ben a Patriot Act révén a habeas corpus mint jog megszűnt, és az angol jogot a római jog váltotta fel. Az angol jog úgy határozza meg, hogy egy személyt ártatlannak kell tekinteni mindaddig, amíg bűnössége be nem bizonyosodik, a római jog pedig úgy rendelkezik, hogy egy személyt bűnösnek kell tekinteni mindaddig, amíg ártatlansága be nem bizonyosodik. A 2022-es Pelosi-perekben mind az eljárási, mind az anyagi megfelelő eljárást lábbal tiporták. A Pelosi-perekben mind az anyagi jogot, mind az eljárásjogot alkotmányos rendeltetésükkel pontosan

ellentétes módon alkalmazták.

Az anyagi jogszerű eljárás és az eljárási jogszerű eljárás közötti különbség abban rejlik, hogy e két fogalom az Egyesült Államok Alkotmányának keretében — különösen az Ötödik és a Tizennegyedik Alkotmánykiegészítés Due Process klauzulái alapján — a jog és a jogok eltérő aspektusait részesíti védelemben.

Az anyagi jogszerű eljárás azokra az alapvető jogokra és szabadságokra irányul, amelyeket a kormányzat az alkalmazott eljárástól függetlenül nem sérthet meg. Bizonyos jogokat megvéd az állami beavatkozással szemben még akkor is, ha a megfelelő eljárásokat betartják. Az anyagi jogszerű eljárás olyan jogokat foglal magában, amelyeket alapvetőnek tekintenek, mint például a magánélethez való jog, a házasságkötéshez való jog és a gyermekei neveléséhez való jog. Ezek a jogok védelmet élveznek az állami beavatkozással szemben, kivéve, ha nyomós állami érdek áll fenn. Az államhatalom korlátozásaként szolgál, biztosítva, hogy a törvények és szabályozások ne sértsék az alapvető szabadságjogokat.

Az eljárási jogszerűség azokkal az eljárásokkal foglalkozik, amelyeket a kormánynak követnie kell, mielőtt valamely személyt megfoszt az élethez, a szabadsághoz vagy a tulajdonhoz való jogától. Biztosítja, hogy az egyének megfelelő jogi eljárások útján tisztességes és pártatlan bánásmódban részesüljenek. Az eljárási jogszerűség megköveteli, hogy a kormány bizonyos lépéseket vagy eljárásokat kövessen — például értesítést adjon, tisztességes meghallgatást biztosítson, valamint lehetőséget adjon az érintettnek álláspontja előadására — mielőtt valakit megfosztana jogaitól. Hangsúlyozza azokat a módokat, amelyek révén a törvényeket érvényesítik, biztosítva, hogy a kormány igazságos és méltányos módon járjon el.

A Pelosi-perек kezdete óta megnyilvánuló jogi hadviselés mind az anyagi, mind az eljárási tisztességes jogeljárás megtagadását jelenti. Az amerikai állampolgárok alapvető jogait nyíltan és eredményesen megtagadták. Az Egyesült Államok betűszavas ügynökségeinek hamis zászlós műveletei és nyílt korrupciója már jóval a Pelosi-perек kezdete előtt is rendszeresen lelepleződött, de azok a jogi eljárások, amelyeket mindkét párt globalistái a Pelosi-perек kezdete óta alkalmaztak, világosan szemléltetik az eljárási tisztességes jogeljárás lerombolását.

A cikk korábbi részében ezt olvastuk: „A vallási törvényhozás javára történő bármely megmozdulás valójában engedmény a pápaságnak, amely oly sok korszakon át rendületlenül hadakozott a lelkiismereti szabadság ellen. A vasárnap megtartása mint úgynevezett keresztény intézmény létét »a törvényszegés titkának« köszönheti; és kikényszerítése valójában azon elvek elismerése lesz, amelyek magának a romanizmusnak alapkövét képezik. Amikor nemzetünk oly módon tagadja meg kormányzatának alapelveit, hogy vasárnapotörvényt alkot, a protestantizmus e cselekedetben kezet fog a pápasággal; ez nem lesz egyéb, mint életet adni annak a zsarnokságnak, amely régóta mohón lesi az alkalmat, hogy ismét aktív önkényuralommá törjön elő.”

Az Egyesült Államok alkotmányával ábrázolható történelmi vonalban három meghatározott jelzőpont található, amelyek az Egyesült Államok kezdetében és végén egyaránt az Alkotmány valamely elemét képviselik. E három jelzőpont mindegyike politikai cselekedet, ezért az Egyesült Államok beszédét jelképezik. E három jelzőpont közül a kezdetnél a harmadik, amely 1798-at

jelölte, az Idegenrendészeti és Lázítási Törvények voltak; e jelzőpontok közül pedig a vég idején a harmadik az lesz, amikor az Egyesült Államok kikényszerít egy vasárnaptörvényt, és sárkányként szól a Jelenések könyve 13. fejezetének 11. verse beteljesedéseként.

Az Egyesült Államok prófétai történelme akkor kezdődik, amikor — amint azt a föld jelképezi — megnyitotta száját, és elnyelte a sárkány üldözésének áradatát.

És a kígyó a szájából vizet bocsátott ki az asszony után, mint egy áradatot, hogy az áradat által elragadtassa őt. De a föld segített az asszonynak, és a föld megnyitotta száját, és elnyelte az áradatot, amelyet a sárkány a szájából bocsátott ki. Jelenések 12:15, 16.

1776-ban a fenevad, amelynek a földből kellett feljönnie, és amely 1798-ban végül a bibliai prófécia hatodik királyságává lett, elnyelte az Isten népe ellen irányuló üldözés áradatát azáltal, hogy olyan nemzetet alapított, amelynek Alkotmánya tiltakozott az európai királyság zsarnokai és a pápai egyház zsarnokai ellen.

Az 1776-os Függetlenségi Nyilatkozat előképe volt a 2001-es Patriot Actnek. Az 1789-es Alkotmány előképe volt a 2022-ben kezdődő Pelosi-pereknek. Az 1798-as Idegenekről és a zendülésről szóló törvények előképei voltak az Egyesült Államokban bevezetendő vasárnapi törvénynek.

Az amerikai hazafiak 1776-ban tett függetlenségi nyilatkozata a 2001-es Patriot Act révén a függetlenség elvesztésének kihirdetését jelképezte. Az 1789-es Alkotmány a 2022-ben kezdődő Pelosi-tárgyalásokat jelképezte. Az Alien and Sedition Acts a vasárnaptörvényt jelképezi. Az Alkotmány minden egyes alapelvének megtagadásának története az Alkotmány fokozatos felforgatását jelképezi, amely a vasárnaptörvényben éri el végpontját.

E sorok mind összhangba illeszkednek Dániel könyve tizenegyedik fejezete negyvenedik versének rejtett történetében. Ebben a cikkben négy bekezdést idéztünk a Testimonies 5. kötetének 451. és 452. oldaláról.

A következő cikkben közelebbről megvizsgáljuk ezeket a bekezdéseket.